

Adamlar dünyanın parasını kazanıyor ve *dünyanın* itibarı ellerinde ama her gün aynı şeyi giyiyorlar. Gördüğüm kadarıyla insanların *başarıdan* anladıklarıyla başarılıların başarıdan anladıkları birbirinden farklı. Para da benzer, *zenginlerin* paradan anladıkları, bizim ihtiyaçlarımız için kazanmaya çalıştığımızdan farklı. O sebeple insanın parasıyla yaşantısı arasında doğru bir ilişki yok. Anlatırlar ya, adamın sayısız evi varmış ama hala yer sofrasında çökelek yiyormuş, onun gibi.

Belki ölenlerin de *ölümden* anladıklarıyla bizim ölümden anladıklarımız arasında böyle bir fark vardır: Öldükten sonra ölüm o kadar da kötü gelmiyordur? Ölü nasıl hissetsin seni diyecek, nasıl bilsin kendinin ölü olduğunu. Taşlar da taş olduklarını biliyorlar mı? Doğru bir itiraz bu, tabii, ancak taşın taş olduğunu *hissetmesi* dediğimiz, bizim anladığımız şekilde bir his değil. Zaten insan da o hissi bilmiyor, asıl insan, bu hayallere ve resimlere gömülü insan kendindeki şeyin ne olduğunu bilmiyor. Yoksa kendiyle ilgili bu kadar hayal kurup, sonunda hep hayal kırıklığına uğramazdı herhalde, değil mi?